

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **L. K.**
státní příslušnost Gruzie

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2021 č. j. OAM-662/ZA-ZA11-ZA03-2021, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2021 č. j. OAM-662/ZA-ZA11-ZA03-2021, jímž byla žádost žalobce o udělení mezinárodní

Shodu s prvopisem potvrzuje

ochrany podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuta jako zjevně nedůvodná.

2. Žalobce namítal, že v jeho případě Gruzii nelze považovat za bezpečnou zemi. Uvedl skutečnosti, které jsou relevantní při posuzování, zda mu v zemi původu hrozí nebezpečí vážné újmy. V případě návratu do Gruzie se obává o své zdraví a život. Má tam problémy s členy mafie, kteří po něm požadují zaplacení 20 000 USD a vyhrožují nejen jemu, ale i jeho rodině. Obává se, že by v případě návratu mohl být těmito osobami napaden a případně i zabit. Hrozí mu tedy vážná újma ve smyslu § 14a zákona o azylu. Žalobce dále žalovanému vytkl, že jako jediný podklad pro vydání rozhodnutí byla použita zpráva Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu z listopadu 2020. Z ní však žalovaný odkazuje pouze na zcela obecné informace, které žádným způsobem nesouvisejí s důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany, které sdělil během správního řízení. Žalovaný si neopatřil dostatečné množství aktuálních a relevantních informací o situaci v Gruzii a nepřihlédl ke všemu, co v rámci řízení tvrdil, v důsledku čehož nezjistil skutkový stav způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem jeho případu.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a na relevantní judikaturu, z níž citoval a vyslovil názor, že žalobce neprokázal, že zemi, ze které přichází, v jeho konkrétním případě nelze považovat za bezpečnou zemi původu. Ostatně ani v žalobě nezpochybnil nijak důvodně zařazení Gruzie mezi bezpečné země.
4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.). V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud o žalobě bez nařízení jednání.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 24. 8. 2021 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Následně poskytl údaje k podané žádosti a byl s ním proveden pohovor. Žalobce kromě jiného uvedl, že do České republiky přicestoval proto, aby se zde na nějakou dobu ukryl. S vyřizováním dokladů anebo samotným vycestováním neměl žádné potíže. Je zdravý. O mezinárodní ochranu žádá proto, že má problémy s gruzínskou mafii. Když byl v roce 2015 ve vězení, mafiáni mu tam nabídli, aby si s nimi zahrál karty, což odmítl. Následně mu vulgárně nadávali. Měli mezi sebou slovní konflikt. Po roce byl z vězení propuštěn. Mafiáni však ve vězení zůstali. Po nějaké době se s nimi setkal ve městě. Začali mu vyčítat, že s nimi nechtěl ve vězení hrát karty. Pohádali se a poprali se. Požadovali po něm peníze. Následně za ním chodili do práce a obtěžovali jej. Požadovali po něm 20 000 USD. Řekl jim, že se obrátí na policii a bude si stěžovat. Na to mu odpověděli, že je jím známo, kde bydlí on i jeho rodina. On sám se rozhodl celou situaci vyřešit tak, že příbuzné poprosil o pomoc. Na policii se neobrátil, neboť se bál o rodinu. Přestěhoval se za strýcem do vesnice S. Během tohoto pobytu neměl žádné potíže. Rovněž ani jeho rodina neměla s mafiány žádné problémy. Ve vlasti žádné problémy se státními orgány neměl. Pouze jednou byl odsouzen za krádež a následně byl ve vězení.
6. Součástí správního spisu je rovněž materiál Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, stav listopadu 2020.

7. Ze správního spisu se rovněž podává, že dne 8. 9. 2021 byla žalobci dána možnost se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí seznámit se s uvedenými informacemi, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobce této možnosti využil a uvedl, že s obsahem podkladů pro vydání rozhodnutí se nechce seznámit ani se k nim vyjádřit. Rovněž nenavrhoval žádné doplnění podkladů pro rozhodnutí a sdělil, že nechce dodat žádné nové skutečnosti nebo informace, které by měl vzít správní orgán v úvahu při posouzení jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
8. Podle ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu, jako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.
9. Podle § 2 vyhl. č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců, ve znění pozdějších předpisů, Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu kromě jiných států i Gruzii.
10. Podle ust. § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, pro účely tohoto zákona se rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství, stát posledního trvalého bydliště, 1) ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, 2) který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a, 3) který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, 4) který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.
11. Krajský soud předně odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. usnesení č. j. 5 Azs 23/2013-19, na rozsudek č. j. 5 Azs 66/2008-70, a citované ust. § 16 odst. 2 zákona o azylu, z něhož plyne, že se předem vybrané země původu považují za bezpečné, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze. V rozsudku č. j. 5 Azs 66/2008-70 Nejvyšší správní soud konstatoval, že „označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu“. Gruzie je podle § 2 vyhl. č. 328/2015 Sb., na seznamu zemí, které Česká republika považuje za bezpečné. Bylo proto na žalobci, aby prokázal opak.
12. Krajský soud zcela sdílí závěry žalovaného vyjádřené na straně 3 až 4 napadeného rozhodnutí, a proto v podrobnostech na ně odkazuje. I dle názoru soudu Gruzii lze považovat za bezpečnou zemi původu ve smyslu zákona o azylu a žalobce neprokázal, že v jeho konkrétním případě tato domněnka neplatí. Žalovaný vyšel ze zjištění, že žalobce v průběhu správního řízení uvedl, že měl konflikt s mafiány, s nimiž přišel do konfliktu ve vězení, a ti pak měli po propuštění po něm požadovat částku 20 000 USD. Soud souhlasí s žalovaným, že žalobce neučinil nic pro to, aby se pokusil vyřešit uvedené potíže ve své vlasti. Odkázal přitom na materiál Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu, z listopadu 2020, z něhož plyne, že Ústava země garantuje základní práva a svobody, včetně volného pohybu a zákazu mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Řadu reforem v oblasti politických a občanských práv nebo

ekonomiky přijala Gruzie v souvislosti s procesem vízové liberalizace s Evropskou unií. Případným zneužitím pravomoci státních orgánů se zabývá ombudsman a řada nevládních organizací, které poskytují efektivní pomoc v případech porušení práv jednotlivců. Gruzínští občané mohou také podat stížnost ke státnímu zastupitelství. Soud sdílí názor žalovaného, že žalobce měl a také má možnost využít právní ochrany, kterou mu je schopna poskytnout jeho vlast. V této souvislosti přílehavě odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž citoval, a podle níž neučinil-li žadatel o mezinárodní ochranu žádné kroky k využití všech prostředků, které právní řád v zemi jeho původu k ochraně práv a svobod poskytuje, nelze učinit závěr, že mu taková ochrana nebyla poskytnuta, příp., že by mu sice byla poskytnuta, ale neúčinně. Žalobce však zcela rezignoval na pomoc příslušných orgánů a na nikoho se s žádostí o pomoc neobrátil. Soud souhlasí s žalovaným, že v případě žalobce rozhodně nelze dojít k závěru, že by příslušnými orgány byla odmítnuta ochrana jeho osoby nebo, že by stát nebyl schopen či ochoten mu poskytnout pomoc.

13. Ve vztahu k námitce nedostatečně a nesprávně zjištěného skutkového stavu a nedostatečného dokazování v řízení o žalobcově žádosti o mezinárodní ochranu lze odkázat na výslovné znění § 16 odst. 2 zákona o azylu, podle něhož se předem vybrané země původu považují za bezpečné, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze (viz též usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 23/2013-19). Nejvyšší správní soud v této souvislosti také konstatoval, že označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu (viz rozsudek č. j. 5 Azs 66/2008-70). Bylo proto na žalobci, aby prokázal, že v jeho případě domněnka vyplývající z citovaného § 2 vyhl. č. 328/2015 Sb., podle něhož je Gruzie na seznamu zemí, které Česká republika považuje za bezpečné, neplatí. Žalobce neprokázal, že v jeho konkrétním případě nelze Gruzii považovat za bezpečnou zemi, především neobjasnil, proč mu nemohou poskytnout ochranu před údajnou hrozbou ze strany třetích osob orgány jeho domovského státu. Žalobou napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, správní orgán se zabýval všemi žalobcem tvrzenými skutečnostmi a pečlivě objasnil otázku důkazního řemene v případě žadatelů pocházejících z bezpečných zemí a ani tato žalobní námitka není důvodná.
14. Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
15. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

[Zadejte text.]

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 28. 01. 2022

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje